

Αρχική σελίδα>Προσφυγή στη δικαιοσύνη>Ευρωπαϊκός δικαστικός άτλας στον τομέα των αστικών υποθέσεων>

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων (αναδιατύπωση)

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων (αναδιατύπωση)

Βέλγιο

Άρθρο 3 παράγραφος 1 – Υπηρεσίες διαβίβασης

Οι δικαστικοί επιμελητές:

στις περιπτώσεις που το βελγικό δίκαιο προβλέπει την επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων από τα δικαστήρια, οι γραμματείες των δικαστηρίων αυτών.

Άρθρο 3 παράγραφος 2 – Υπηρεσίες παραλαβής

Οι δικαστικοί επιμελητές:

Άρθρο 3 παράγραφος 4 στοιχείο γ) – Μέσα παραλαβής πράξεων

Συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής ή εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπηρεσία συστημένης παράδοσης.

Άρθρο 3 παράγραφος 4 στοιχείο δ) – Γλώσσες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη συμπλήρωση του εντύπου που εμφανίζεται στο παράρτημα I

Εκτός από τα έντυπα που συμπληρώνονται στα ολλανδικά, τα γαλλικά και τα γερμανικά, γίνονται επίσης δεκτά τα έντυπα που συμπληρώνονται στα αγγλικά.

Άρθρο 4 – Κεντρική αρχή

Εθνικός Σύλλογος Δικαστικών Επιμελητών του Βελγίου (*Nationale kamer van gerechtsdeurwaarders*)

Henri Jasparlaan 93

1060 Βρυξέλλες

ΒΕΛΓΙΟ

Τηλέφωνο: +32 2 5380092

Φαξ: +32 2 5394111

Ηλεκτρονική διεύθυνση: info@nkgb-cnhb.be

Οι πληροφορίες μπορούν να παρέχονται ταχυδρομικώς, με φαξ, μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή τηλεφωνικώς.

Αποδεκτές γλώσσες: γαλλικά, ολλανδικά, γερμανικά, αγγλικά.

Κατά τόπον αρμοδιότητα: Βέλγιο (ολόκληρη η χώρα).

Άρθρο 7 – Συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων

Σύμφωνα με το άρθρο 7, το Βέλγιο παρέχει τη συνδρομή που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α). Οι εντεταλμένες αρχές στις οποίες οι υπηρεσίες διαβίβασης μπορούν να απευθύνουν αιτήσεις για τον προσδιορισμό της διεύθυνσης του προσώπου στο οποίο πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη είναι οι δικαστικοί επιμελητές.

Για να ζητήσετε συνδρομή για τον προσδιορισμό των διευθύνσεων, μπορείτε να βρείτε τα στοιχεία των δικαστικών επιμελητών μέσω [αυτού του ιστοτόπου](#).

Το Βέλγιο δηλώνει ότι οι δικαστικοί επιμελητές που είναι δεόντως εξουσιοδοτημένοι να επιδίδουν ή να κοινοποιούν πράξεις στο έδαφός τους, υπό την ιδιότητά τους ως υπηρεσιών παραλαβής, υποχρεούνται κατά κανόνα από τον νόμο να εξακριβώνουν, με δική τους πρωτοβουλία, τη γνησιότητα της διεύθυνσης του παραλήπτη της πράξης στην ίδια επικράτεια, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες του εθνικού δικαίου. Η διεύθυνση επαληθεύεται με αναζήτηση στις υφιστάμενες βάσεις δεδομένων στις οποίες οι δικαστικοί επιμελητές έχουν νόμιμη πρόσβαση και οι οποίες παρέχουν πληροφορίες σχετικά με την επίσημη διαμονή όλων των προσώπων (Βέλγων ή αλλοδαπών) που κατοικούν, διαμένουν ή έχουν άδεια διαμονής στο Βέλγιο.

Άρθρο 8 – Διαβίβαση πράξεων

Το Βέλγιο δέχεται τη συμπλήρωση του εντύπου A στα αγγλικά, καθώς και στα γαλλικά, τα ολλανδικά ή τα γερμανικά.

Άρθρο 12 – Άρνηση παραλαβής πράξης

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 13 – Ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης

Το Βέλγιο εφαρμόζει σύστημα διπλής ημερομηνίας προκειμένου να προσδιοριστεί η χρονική στιγμή της επίδοσης ή κοινοποίησης: η ημερομηνία που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ως ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης είναι διαφορετική για τον παραλήπτη και για τον αποστολέα της πράξης.

Σύμφωνα με το άρθρο 53α του βελγικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, έναντι του παραλήπτη και εκτός εάν ο νόμος προβλέπει διαφορετικά, οι προθεσμίες που αρχίζουν από την έντυπη κοινοποίηση υπολογίζονται ως εξής:

- 1) από την πρώτη ημέρα που έπεται εκείνης κατά την οποία η συστημένη δικαστική επιστολή ή η συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής παραδόθηκε στην κατοικία του παραλήπτη ή, κατά περίπτωση, στον τόπο διαμονής του ή στον τόπο επιδόσεων·
- 2) από την τρίτη εργάσιμη ημέρα που έπεται εκείνης κατά την οποία η συστημένη ή απλή επιστολή παραδόθηκε στο ταχυδρομείο, εκτός αν ο παραλήπτης αποδείξει το αντίθετο.

Έναντι του αποστολέα, ως ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης λογίζεται η ημερομηνία αποστολής (ή η ημερομηνία κατάθεσης στο ταχυδρομείο ή στη γραμματεία του δικαστηρίου).

Έτσι, αν ένας από τους διαδίκους που ηττήθηκε σε πρώτο βαθμό θελήσει να ασκήσει έφεση, πρέπει να έχει αυτήν τη δυνατότητα χωρίς να περιμένει να ολοκληρωθεί η τυπική διαδικασία επίδοσης ή κοινοποίησης της απόφασης.

Επίσης, αν ένα πρόσωπο επιθυμεί να διακόψει την παραγραφή, παραγγέλλει την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης διακοπής της (εξώδικη πράξη).

Άρθρο 14 – Βεβαίωση επίδοσης ή κοινοποίησης και αντίγραφο της επιδοθείσας ή κοινοποιηθείσας πράξης

Το Βέλγιο δέχεται τη συμπλήρωση του εντύπου IA στα αγγλικά, καθώς και στα γαλλικά, τα ολλανδικά ή τα γερμανικά.

Άρθρο 15 – Έξοδα επίδοσης ή κοινοποίησης

Τα έξοδα επίδοσης μέσω δικαστικού επιμελητή ανέρχονται σε πάγιο τέλος ύψους 165 ευρώ (περιλαμβανομένου ΦΠΑ) και καταβάλλονται από το πρόσωπο που παραγγέλλει την επίδοση ή κοινοποίηση για κάθε πράξη που επιδίδεται σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Ο δικαστικός επιμελητής μπορεί να ζητήσει την καταβολή όλου ή μέρους του ποσού αυτού προτού προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια. Σε περίπτωση που επιβάλλεται ΦΠΑ από το κράτος προέλευσης στα

έξοδα επίδοσης ή κοινοποίησης δυνάμει της ενωσιακής νομοθεσίας σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, ο δικαστικός επιμελητής επιστρέφει τυχόν αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό. Η καταβολή αυτή πρέπει να διενεργηθεί απευθείας μέσω τράπεζας ή χρηματοπιστωτικού οργανισμού στο Βέλγιο που αναγνωρίζεται από τη χώρα του προσώπου που παραγγέλλει την επίδοση τα τραπεζικά έξοδα βαρύνουν το παραγγέλλον πρόσωπο.

Άρθρο 17 – Επίδοση ή κοινοποίηση από διπλωματικούς ή προξενικούς πράκτορες

Το Βέλγιο απαγορεύει την επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων στο έδαφός του, όπως προβλέπεται στο Άρθρο 17 παράγραφος 1 του κανονισμού, εκτός εάν οι σχετικές πράξεις πρόκειται να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν σε πολίτες του κράτους μέλους προέλευσης των πράξεων.

Άρθρο 19 – Ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση

Το εθνικό δίκαιο του Βελγίου δεν επιτρέπει κατ' αρχήν την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων μέσω συνήθους ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αλλά το Βέλγιο επιτρέπει την επίδοση ή κοινοποίηση με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθοι πρόσθετοι όροι: η χρησιμοποιούμενη διαδικασία πρέπει να επιτρέπει:

την αξιόπιστη ταυτοποίηση των μερών των ηλεκτρονικών επικοινωνιών·

τη διασφάλιση της ακεραιότητας των διαβιβαζόμενων πράξεων και της ασφάλειας και εμπιστευτικότητας των ανταλλαγών·

τη διασφάλιση της διατήρησης των μεταδόσεων που πραγματοποιούνται·

τον καθορισμό με βεβαιότητα της ημερομηνίας αποστολής του εγγράφου·

τη διαβεβαίωση ότι ο παραλήπτης έχει συναινέσει στην ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση.

Οι προϋποθέσεις αυτές δεν ισχύουν για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων που έχουν αμιγώς ενημερωτικό χαρακτήρα και δεν παράγουν έννομα αποτελέσματα, όπως η έναρξη της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής.

Άρθρο 20 – Απευθείας επίδοση ή κοινοποίηση

Το Βέλγιο δεν απαγορεύει την απευθείας επίδοση ή κοινοποίηση του άρθρου 20. Η απευθείας επίδοση ή κοινοποίηση σε πρόσωπα που κατοικούν στο Βέλγιο πρέπει να πραγματοποιείται μέσω του δικαστικού επιμελητή που είναι κατά τόπον αρμόδιος για τον τόπο κατοικίας του προσώπου προς το οποίο απευθύνεται η επίδοση ή κοινοποίηση.

<https://www.gerechtsdeurwaarders.be/bailiff>

Άρθρο 22 – Ερημοδικία εναγομένου

Στο Βέλγιο, τα δικαστήρια, παρά τις διατάξεις του άρθρου 22 παράγραφος 1 του κανονισμού, μπορούν να εκδώσουν απόφαση, εφόσον πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2.

Η αίτηση απαλλαγής από τα αποτελέσματα της παρόδου της προθεσμίας, που προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφος 4 του κανονισμού, πρέπει να υποβληθεί εντός προθεσμίας ενός έτους από την έκδοση της απόφασης.

Άρθρο 29 – Σχέσεις με άλλες συμφωνίες ή διακανονισμούς μεταξύ κρατών μελών

Το Βέλγιο δηλώνει ότι, όσον αφορά τις σχέσεις του με τα άλλα κράτη μέλη, ο κανονισμός υπερισχύει των ακόλουθων πράξεων ως προς το πεδίο εφαρμογής του:

Σύμβαση της Χάγης της 1ης Μαρτίου 1954 περί πολιτικής δικονομίας

Σύμβαση της 1ης Μαρτίου 1956 μεταξύ Βελγίου και Γαλλίας για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις·

Συμφωνία της 25ης Απριλίου 1959 μεταξύ της κυβέρνησης του Βελγίου και της κυβέρνησης της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για τη διευκόλυνση της εφαρμογής της σύμβασης της Χάγης της 1ης Μαρτίου 1954 περί πολιτικής δικονομίας

Σύμβαση της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 σχετική με την επίδοση και κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις·

Σύμβαση της 23ης Οκτωβρίου 1989 μεταξύ του Βελγίου και της Αυστρίας για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή και τη δικαστική συνεργασία, συμπληρωματική προς τη σύμβαση της Χάγης της 1ης Μαρτίου 1954 περί πολιτικής δικονομίας.

Άρθρο 33 παράγραφος 2 – Γνωστοποίηση της πρώιμης χρήσης του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ

Άνευ αντικειμένου.

Τελευταία επικαιροποίηση: 06/12/2022

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.